

κία τῆς αἰθρώπων, ἡ συμφορὰ τῆς
ψυχῆς. καὶ λοιπὸν ἡ ψυχὴν χά-
ρειται ἀπὸ τῆς πείνης σου καλῶ ἔργα
αἰ αἰθρώπων, καὶ δὲν σὲ μέλλει; ἐπι-
τα καὶ φροντίζεις, καὶ συμβουλεύσεις,
καὶ κοπιᾶς διὰ τὴν θρέψης ζωῆς,
ὅπως δὲν σὲ γνωρίζουν τὴν χάριν παν-
τελῶς; ὅλον τὸ ἐναγίον ἔφερετε τὴν
κάμης, σὲ λέγει ὁ μέγας Βασίλειος.
διὰ καὶ αἰ ἄλλο δὲν ἔφερετε τὴν σὲ
μέλλει, μὰ τὴν φροντίζεις, καὶ τὴν κο-
πιᾶς διὰ τὴν μόνον τῆς ψυχῆς. τί ἄλ-
λο σου ποιήσης, ἢ πᾶσαν σχολῆν
ἀπὸ τῆς ἄλλων, μόνον τῆς ψυχῆς
ἐπιμέλειαν ἔχειν;

Ἐσαυρωμένους Ἰησοῦ Ἰησοῦ Θεοῦ
τῆ ζωῆς, ἐσὺ ἔδωκας τῆς πινούσης
διὰ τὴν πλάσσης τὴν τῆς ψυχῆς,
ἔχουσας τὴν αἰμάσας διὰ τὴν ξαγο-
ρασῆς, ἕκαμες τῆς κολυμβήθρας τῆς
θεῖας βαπτίσματος διὰ τὴν πλύ-
νης; ἐδιάταξες ἄλλο δεικνύον βα-

πτισμα τῶν μετάνοιαν, διὰ τὴν πῆν
καθαρίσσης ὑπὸ μασας τῶν ἑσπε-
ζαν τῆς ἀχραίων σου μυστηρίων διὰ
τὴν θρέψης, ἐπίστας ἐδὼ Ἐκκλη-
σίας διὰ τὴν ἀγιάσσης, ἐκεῖ Πα-
ράδεισον διὰ τὴν μακαρίσσης. ἕκα-
μες ὅτι ἐδιδάτε τὴν κάμη ἄκρασας
ἀγαθότητα, διὰ τὴν σώσσης τῆς
ψυχῆς. καὶ ἡμεῖς κἀνωμεν ὅτι δύ-
ναται τὴν κάμη ἄκρασας κακία,
διὰ τὴν χάσσωμεν; μὴ γένοιτο αἰώ-
νις νυμφίε τῆς ψυχῶν ἡμῶν, μὴ γέ-
νοιτο. κάμη ἄς χάσσωμεν ὅλα τὰ
ἄλλα, καὶ ἄς κερδήσωμεν τῆς ψυ-
χῆς. τῶν ὅποιαν, ἄς κερδήσωμεν
μίας φοράς, ἐκέρδησωμεν διὰ πάν-
τα. ἕκατι, τί ἀφελήσει αἰθρώπων
ἕκα κερδήσῃ ὅλον τῆς κόσμον, καὶ ζη-
μιωθῆ τῶν ψυχῶν αὐτῶν. ἄς τὴν
κερδήσωμεν λοιπὸν μὲ τὴν χάριν
σου; διὰ τὴν βασιλείαν σου. Ἀ-
μὲν.

ΚΥΡΙΑΚΗ, Δ. ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Διδάσκαλε, ἕνεκα τὸν ἕν μου παρὸ σέ, ἕχοντα πνεῦμα
ἄλλο. Μαρκ. Δ.

ΠΕΡΙ ἘΞΟΜΟΛΟΓΗΣΕΩΣ.

Φοβία μεγάλη, τὸ
φοβεῖται τῆς νόμης.
εἶπεν εὐαγ. σοφός.
ὅποιος φοβεῖται τῆς
νόμης, ἄς μὴ φο-

βεῖται ἀπὸ τῆς νόμης καμίας παί-
δωσιν. Φοβερός ὁ κελτῆς, φοβερὰ
ἡ κελτῆς; ἄς ἔχη φόβον, καὶ τὴν κρι-
τῆς, καὶ τὴν κελτῆς, ὅποιος θέλει τὴν
ζήσῃ ἀφροῦ, καὶ ἀπὸ τῆς κελτῆς τῶν
ὀργῶν, ἔ ἀπὸ τῆς κελτῆς τῆς τιμα-
ρίας. φαίνεται μὲ τὴν σᾶς ἕκαμα
ἄλλῶν φοράς τὴν κατὰ λάβετε εἰς κά-
ποιον ἕσπον, ποῖος ἕσπος μέλλει
τὴν εἶναι εἰς τὴν δεικνύον τῆς Χειρῶν
Παρυσίας, ἄταν καὶ ὁ κελτῆς εἶναι
Θεὸς ὅλος ὀργῆς, χωρὶς ἕλεος, ἕκατι
ἡ δικαιοσύνη καὶ κελτῆς, καὶ
ἐκδίκησιν. ἔ ὁ κελτῆς ἀμαρ-
πολὸς, πταίσης χωρὶς ἀπολογίας.
ἕκατι ἡ συνειδήσῆς τῆς καὶ κα-
τηγῶν, καὶ τῆς ἀπόφασιν. ἕρχο
Prediche.

μαί σήμερον τὴν σᾶς εἶπῶ, ὅτι δὲν
εἶναι ἄλλος ἕσπος τὴν μὴ φοβεῖσθε,
ἕτε ἐκείνον τῆς φοβερόν κελτῆς, ἕτε
ἐκείνῳ τῆς φοβερῶν κελτῆς, παρὰ
τὴν ἕχετε φόβον, καὶ τὴν κελτῆς, καὶ τὴν
κελτῆς. ἀφοβία μεγάλη τὸ φοβεῖ-
σθαι τῆς νόμης. τί εἶναι ἐκεῖνο
ὅπως μᾶς καὶ τὴν τὸ φοβεῖσθαι τῆς
σῶν, τῆς δεικνύον Παρυσίας τῆς Χει-
ρῶν; ἡ ἀμαρτίαςμας; καὶ ἡμεῖς ἄς
ἀφήσωμεν τῶν τῆς ἀμαρτίαςμας,
διὰ τὴν μὴ φοβεῖσθαι τῶν. ἕτε τῆς
κατηγῶν, καὶ τῶν ἀπόφασιν τῆς
ιδίαςμας συνειδήσῆς, ἕτε τῆς κελ-
σιν καὶ ἐκδίκησιν τῆς θεῖας δικαιο-
σύνης. Καὶ δὲν ἡμπορῶμεν τὴν τῆς
ἀφήσωμεν ἀλλῶν, παρὰ μὲ τῆς ἕ-
ρα ἕξομολόγησιν. διδίνεται μὲ τῆς
χάριν τῆς μυστηρίων, τῶν τὸ πνεῦμα
τὸ ἄλλο, ὅπως δὲν μᾶς ἀφύγει τὴν
ὀμολογήσῆς τὸ πᾶθοςμας, διὰ
τὴν μὴ λάβωμεν τῶν ἰαφίαςμας.
Διὰ ὅλα τὰ πταίσματα ὅπως κἀνω-
μεν ἡμεῖς οἱ αἰθρώπων δύο κελτῆ-

ριχ ἔστησεν ὁ Θεός. εὐα ἰδὼ εἰς τὴν γλῶττῃ Ἐξομολογήσῃς. ἄλλο εἰς τὸν ἕρανόν τῆς δαυτῆρας τῆ Παρυσίας. ἰδὼ κάθειται κριτῆς εὐας ἀθροῦπος, ὅλος εὐασπλαγχνία. ἰκεὶ κάθει κριτῆς εὐας Θεός ὅλος ὀργή. ἰδὼ ὅποιος κείνεται, συγχωρεῖται. ἰκεὶ ὅποιος κείνεται, κολάζεται. δὲ εἶναι ἄλλο. ἡμεῖς πρέπει καὶ κριθῆμεν, ἢ εἰς τὸτο, ἢ εἰς ἰκεῖνο τὸ Κριτήριον. ἡκούσατε ἤδη, τί εἶναι δαυτῆρα Παρυσία; θέλετε ἀκούσῃ, καὶ τί εἶναι Ἐξομολογήσις; καὶ ἐγὼ ἀφ' ἑσῶς ἀποδείξω σήμερον ἕξ ἀπράξια; πρῶτον ὅποιος θέλει νὰ κάμη μιαν ἀληθινὴν, καὶ τελείαν Ἐξομολογήσιν, τί πρέπει νὰ κάμη πρὶν νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ πνευματικόν. δαυτῆρον, τί πρέπει νὰ κάμη ἐκεῖ ὅπου εἶναι μὲ τὸ πνευματικόν. καὶ τρίτον τί πρέπει νὰ κάμη ἀφ' οὗ μισθώσῃ ἀπὸ τὸ πνευματικόν. θέλω σᾶς ἀφήσῃ νὰ ἐξελέξετε ἀπὸ τὰ δύο κριτήρια, ὅποιον θέλετε. ἐγὼ ἀκόλουθῶντας τὸ παράδειγμα, τὸ μέγαλον διδασκάλον τῶν ἰθιῶν τῶ μακρῆς Παύλου, ὅπως λέγει. ἢ σοφοῖς, ἢ ἀρχαγμαῖς, ὀφειλέτης εἰμι. ὅσον δυνάμει διδάσκω ἀπλῶς διὰ νὰ μὲ καταλαμβαύσιν ὅλοι. ἀλλὰ σήμερον μάστιγα θέλω ὀμιλήσει, ἀπὸ ὅλαις ταῖς ἀλλαις φοραῖς ἀπλότρα. διατί θέλω νὰ καταλάβωσι τὰ λόγια μου καὶ ἀδρες, καὶ γυναικες, καὶ παρδαῖοι, καὶ ἰδιῶν, καὶ μεγάλοι, καὶ μικροὶ ἰπφδῆ καὶ ἢ ὑπόθεσις τ' ἔξομολογήσῃς ἐγγίσει ὅλας ἐξίσι.

Μ Ε Ρ Ω Σ Α .

Φαίνεται μὲ νὰ βλέπω εἰς τίνα σκοπὸν ἀδίσκωτο ἀπὸ τὸ εὐα μέρος ὁ βασιλεὺς Δαβὶδ, ὅταν ἦλθεν ἀπὸ μέρος Θεοῦ Γὰδ ὁ προφήτης, νὰ τὸ φέρῃ τῆ φοβεραὶ ἐκείνου ἀπόφασιν, καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο ἢ σφραγιστῆ Σωσαῖνα, ὅταν ἔπισθεν εἰς τὰς χεῖρας τῶ ἀσελγιστῶν ἐκείνων συκοφαντῆδ. διὰ τὴν ἀμαρτίαν ὅπως ἔκαμν ὁ Δαβὶδ, ἐπαριθμῶντας τὸ λαὸν τῆ Ἰσραὴλ, ὁ Θεὸς ἠθέλησεν νὰ τὸ παιδίσῃ, καὶ τὸ ἐπεμψεν τὸ προφῆτην τὸτον νὰ τὸ εἰπῇ. Δαβὶδ ἐσὺ ἰσχυρὸς, καὶ ἐγὼ εἰμαι ἀπεσταλμένος ἀπὸ τὸ Θεόν, νὰ σᾶ εἰπῶ πῶς ἐφθασεν ἡ ὥρα νὰ πληρώσῃς τὸ ἀμαρτῆσαν. ἢ τιμωρία, ὅπως ὤρισεν ὁ Θεὸς εἶναι ἐπιπ. ἢ ἔεις χρόνος πείνα εἰς ὅλον σὲ τὸ βασιλείον, ἢ ἔεις μὴν νὰ σὲ κενήσῃν οἱ ἐχθροί σου, ἢ ἔεις ἡμέρας θανατικόν. διάλεξε ἐσὺ ἀπὸ τὰ ἕξ, ὅποιον θέλεις. ἰω; νὰ συλλογισθῆ ὁ Δαβὶδ, ἄς ἀπερῆσωμεν εἰς τὸ Βαβυλῶνα, καὶ ἄς ἐμβύσωμεν εἰς τὸ περιβόλι τῆ Ἰερουσαλήμ ὅπως κάθειται, καὶ πλωῖται ἡ ὥρα ὅτι γυνῆς Σωταῖνα. ἰδὼ ἐμβαύνησι κρυφὰ ἐ δύο Γέροντες σκδῆ τὸ διαβόλου, εἰς τῶ ὅποιων τὸ καρδίας ἀπὸ πολλῶν χρόνον, ἀναφῶν ἑρωτας σατανικός. καὶ ἀδίσκωτους ἄδισας, καὶ δὲ χαίριαν, πιδῶσιν ἔξαφνα ἐμφορῶν τὸ Σωσαῖνας, ἰπῆ ἦτον μο

β. Βασ. Κεφ. x δ. Δαν. γ.

ναχῆ

ναχῆ, καὶ τῆς λέγουσιν. ἦλθεν ἡ ὥρα ὅτι ἐπιθυμῶμεν τὸσον καιρόν; δεῦ εἶναι ἄλλο ἢ πληρῶσαι τὸ ἐπιθυμῶμας, ἢ ἡμεῖς θέλομεν εἰπῆ τὸ ἀδρός σου, πῶς ἰδὼ σὲ ἡμεῖς μοναχῶν μὲ εἶναι ἴον, καὶ κατὰ τὸ ἴον θέλεις λιθοβοληθῆ. διάλεξε ἐσὺ ἀπὸ τὰ δύο ὅποιον θέλεις. Δαβὶδ τί ἀποφάσις; ἕξ ἀπὸ τὰς κακὰ. πείνα, διαγωγός, θανατικόν. ποῖον διαλέγεις; Σωσαῖνα τί σᾶ φαίνεται; δύο μεγάλοι κίνδυνοι. ἢ νὰ χάσῃς τὸ ζῶν, ἢ νὰ χάσῃς τὴν τιμὴν. ποῖον διαλέγεις; εὐνοῖα μοι πανταχοῦ. ἀποκρίνεταί καὶ ὁ Δαβὶδ, καὶ ἡ Σωσαῖνα: μεγάλη εὐνοῖα εἶναι, καὶ ἰδὼ καὶ ἰκεῖ; ἔεις μὴνας νὰ μὲ κληθῶσιν οἱ ἐχθροί μου. (ἔτι σὺλλογίζεται ὁ Δαβὶδ) καὶ ἀπὸ πῆσω εἰς τὰ χεῖράς σου, ἔεις χρόνος πείνα, ἢ ἔεις ἡμέρας θανατικόν. καὶ πάλιν νὰ πῆσω εἰς τὰ χεῖρα τῶ Θεοῦ; δεῦ ἢ ἐδῶρα τί νὰ αποφασίσω. ἢ εὐνοῖα μοι πανταχοῦ. καὶ ἀμαρτήσω (ἔτι σὺλλογίζεται ἡ Σωσαῖνα) ἐγὼ πῆσω εἰς τὰ χεῖρα τῶ Θεοῦ. καὶ ἀπὸ δεῦ ἀμαρτήσω πῆσω εἰς τὰ χεῖρα τῶ ἀθροῦπος. δεῦ ἢ ἐδῶρα τί νὰ εἰπῶ. ἢ εὐνοῖα μοι πανταχοῦ. μὰ ἐγὼ ἀποφασίσω (λέγει ὁ Δαβὶδ) παρὰ νὰ μὴ κληθῶσιν οἱ ἐχθροί μου, ἄς μὲ πεμψῆ ὁ Θεὸς τὸ θανατικόν. ευχαριστῶμαι νὰ ἐχω νὰ κάμω μὲ τὸ κριθῆμεν, καὶ ὄχι μὲ πῶς ἐθρῆμεν. ἢ ἐμπεσῶμαι δὲ εἰς τὰ χεῖρας Θεοῦ, εἰς δὲ χεῖρας ἀνῶν,

ἐμὲ ἐμπῆσω. θέλω κάλλιον νὰ πῆσω εἰς τὰ χεῖρα τῶ Θεοῦ, παρὰ εἰς τὰ χεῖρα τῶ ἀθροῦπος. ἀποφασίσω καὶ ἐγὼ (λέγει ἡ Σωσαῖνα) ἄς μὲ συκοφαντήσωσιν εἰς τὸν ἀθροῦπος, ἄς μὲ λιθοβολήσῃ ὁ λαός. δεῦ ἀμαρτῆσαν. ἢ αἰρετοτέρον μοι ἐστὶ μὴ ἢ ἀφῆσατ' ἐμπεσῶ εἰς χεῖρας ἢ ὑμῶν, ἢ ἀμαρτῆσαν ἑνώπιον Κυρίου. θέλω κάλλιον νὰ πῆσω εἰς τὰ χεῖρα τῶ ἀθροῦπος, παρὰ εἰς τὰ χεῖρα τῶ Θεοῦ. Ἄλλ' ἐπιπῶ οἱ δύο λέγουσιν τὰ ἐναντία; καὶ μὰ, καὶ οἱ δύο λέγουσιν καλὰ. ἡ Σωσαῖνα λέγει πῶς κάλλιον ἔχει νὰ πῆσω εἰς τὰ χεῖρα τῶ ἀθροῦπος, παρὰ εἰς τὰ χεῖρα τῶ Θεοῦ. πότε τὸ λέγει; πρὶν νὰ ἀμαρτήσῃ. καὶ λοιπὸν πρὶν νὰ κάμη τινὰς τὸ ἀμαρτῆσαν, καὶ εἶναι ἀκόμη ἀπταιστος καὶ καθαρὸς, χίλιαι φοραὶς εἶναι κάλλιον νὰ πῆσω εἰς τὰ χεῖρα τῶ ἀθροῦπος. ἢ γὰρ νὰ τὸ συκοφαντήσωσιν, καὶ τὸ λιθοβολήσωσιν, παρὰ κἀνωτῆς τῶ ἀμαρτῆσαν νὰ πῆσω εἰς τὰ χεῖρα τῶ Θεοῦ. ἢ γὰρ νὰ τὸ ὑβείσῃ, καὶ τὸ παροργίσῃ, καὶ νὰ τὸ κάμη ἐχθρόν. δεῦ εἶναι πρᾶγμα φοβερόν μὴ ἀμαρτῆσαν νὰ πῆσω τινὰς εἰς τὰ χεῖρα τῶ ἀθροῦπος, ὅπως τέλος παύτων, δεῦ ἔχουσιν ἄλλω δυνάμει, παρὰ νὰ θανατώσῃ τὸ κορμὶ, καὶ ὄχι τὴν ψυχὴν. ὅτῃ λέγει ὁ Χριστός. ἢ μὴ ἢ φοβηθῆτε ὑπὸ τῶ ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα, καὶ τὴν ψυχὴν μὴ δυνάμειν ἀποκτεῖναι. φοβερόν πρᾶγμα

V

(λέγει ο Παύλος) είναι αμαρτάνων-
 τας να πέση τινάς εις χείρα του
 Θεού. ,, φοβερόν τὸ ἐμπειεῖν, εἰς
 ,, χεῖρας Θεῶ ζῶντος. ὅπως δυνάται
 να θανατώσῃ, καὶ τὸ σῶμα μὲ θά-
 νατον πρόσκαιρον, καὶ τὴ ψυχὴν μὲ
 θάνατον αἰώνιον. ἢ ἔχθρα τῶ αἰ-
 θρώπων δὲν εἶναι τόσο μέγα κα-
 κόν. ἔστι ἢ εἶναι ἀδύνατον, ἢ εἶναι
 προσωρινή. ἢ ἔχθρα τῶ Θεῷ εἶναι
 κακὸν ἀυποφόρητον, καὶ βαρύτε-
 ρον (λέγει ο Χρυσόστομος) ἀπὸ τῆ
 Ἰδίου κολασίν τῶ ἄθε. ,, Θεῷ προσ-
 κρῆσαι, τῶ κολαθῆναι χαλεπώτε-
 ρον. καὶ λέγει πολλά φρόνιμα ἡ σω-
 σαῖνα, πῶς δὲν θέλει να πέση εἰς
 αμαρτίας; καὶ ὁ χεῖρα εἶναι να πέ-
 ση, εἰς τὰ χεῖρα τῶ αἰθρώπων,
 παρὰ εἰς τὰ χεῖρα τῶ Θεῷ. ,, αἰρε-
 τώτερόν μοι ἐστὶ, μὴ πράξασαι ἐμ-
 πειεῖν εἰς χεῖρας ὑμῶν, ἢ αμαρ-
 τῆν ἐνώπιον Κυρίου. ὁ Δαβὶδ,
 πάλιν λέγει, πῶς θέλει κάλλιον να
 πέση εἰς τὰ χεῖρα τῶ Θεῷ, παρὰ εἰς
 τὰ χεῖρα τῶ αἰθρώπων. μὰ πότε
 τὸ λέγει; ἀφ' ἡμαρτων. καὶ λοι-
 πόν, ὡσαύτ καμὲ τινάς τῶ αμαρ-
 τίας, καλλίτερον εἶναι να πέση εἰς
 τὰ χεῖρα τῶ Θεῷ, ὅπως εἶναι φυγικὰ
 φιλαθρώπος. ὅπως μὲ εἶναι ἡμαρτων
 ἐπιλείνεται, ὅπως μὲ εἶναι δάκρυον
 σβύνει τὸν θυμόντου. ,, οἰκτίρ-
 μων, καὶ ἐλεῆμων ὁ Κύριος, μα-
 ,, κρόθυμος, καὶ πολυέλεος, καὶ
 εἰς τέλος ὀργισθῆσεται, καὶ εἰς τὸν
 αἰῶνα μῖσει. παρὰ να πέση εἰς τὰ
 χεῖρα τῶν αἰθρώπων ὅπως εἶναι ἄ-

Λόγ. Ἐ
Ρωμα.

σπλαγχοί, ὅπως δὲν συμπαθεῖσι
 ποτὲ, ὅπως μνηστικῶσιν αἰῶνια.
 καὶ ἔλεγε καλὰ ὁ Δαβὶδ, πῶς ἐπι-
 δὴ καὶ ἔσφαλον, διχαριεῖται κάλ-
 λιον να πέση εἰς τὰ χεῖρα τῶ Θεῷ.
 εἰς δὲ χεῖρας αἰθρώπων, ἢ μὴ ἐμ-
 πείσω. ὡσεὶ ὅπως χριστιανὲ, πρὶν
 να αμαρτήσῃς, φυλάττε μὴ αμαρ-
 τήσῃς. φοβῆ ὡσαύτ ἡ Σωσαῖνα τῶ
 δικαιοσύνη τῶ Θεῷ μὴ σὲ παιδεύ-
 σῃ, καὶ διχαριεῖσῃ παρὰ να πέσης
 εἰς αμαρτίας κάλλιον να κινδυνεύ-
 σῃς εἰς τῶ ζωῖν. μὰ ἀφ' ἡμαρ-
 τήσῃς ἐλπίζει ὡσαύτ ὁ Δαβὶδ εἰς τῶ
 πολλῶν ἀσπλαγχνίας τῶ Θεῷ, καὶ
 θέλεις συγχωρεθῆ. ἐσυγχωρέθῃ,
 ἀπὸ τῶν μοιχείων, καὶ φόνον, αὐ-
 τὸς ὁ Δαβὶδ. ἐσυγχωρέθῃ ἀπὸ τῶν
 εἰδωλολατείων ὁ Ματαθῆς. ἐσυγ-
 χωρέθῃ ἀπὸ ταῖς ἀδικίας τῶ Τε-
 λώνης. ἐσυγχωρέθῃ ἀπὸ ταῖς ἀκα-
 θαρσίαις τῆς Ἡ Πόρνη. ἐσυγχωρέ-
 θῃ ἀπὸ τὸσα κακὰ ὅπως ἔκαμεν εἰς
 Λησῆς. Ἐ ἡθελασ συγχωρέθῃ αὐ-
 τοῖ οἱ ἴδιοι ὅπως τὸν ἐσαύρωσα τὸν
 Χριστόν, ἀφ' ἀληθινὰ ἡθελόν μιτα-
 ,, νόση. ἐμπεισάμεθα, μὴς συμ-
 βελούει καὶ ὁ σοφὸς Σειράχ. εἰς χεῖ-
 ρας Κυρίου, καὶ εἰς χεῖρας αἰθρώ-
 ,, πων. ὡς γὰρ ἡ μεγαλωσύνη αὐ-
 τῶ, ἔπειτὸ τὸ τέλος αὐτῶ. εἶναι πράγ-
 ματόν καμὲ, ὅπως εἶναι πλείον ἐυ-
 κολον. πέσαι εἰς τὰ χεῖρα τῶ Θεῷ,
 μὲ μίαν ἀληθινῶν καὶ τελείων ἔξο-
 μολόγησιν. καὶ θέλωντας να ὑπά-
 γῃς πρὸς τὸν πνευματικόν, ἀκυσον
 τί ἔχεις να κάμῃς.

Κεφ. β΄

Ἀπό

Ἀπὸ τῆς Ἀποστόλης τῶ Χριστοῦ,
 δύο ἔσφαλον πολλὰ. ὁ Γέδας ὅπου
 τὸν ἐπρόδωσε, διὰ τῆ ἀκούσῃ ἀργύ-
 ρια. καὶ ὁ Πέθος ὅπως τὸν ἠρήθη
 εἰς φορὰς. ἀλλ' ἀπὸ τῆς δύο, ὁ
 εἰς ὁ Πέθος ἐσυγχωρέθῃ, ἔλαβε
 πάλιν τὸ ἀποστολικὸν ἀξίωμα, πά-
 λιν ἡ φίλος, καὶ μαθητῆς τῶ Χρι-
 στοῦ. ὁ ἄλλος ὁ Γέδας ἔμεινεν ἀσυγ-
 χωρήτος, ἐκρεμάθῃ ἀφῆσε τὸ ἄ-
 θλιον σῶμα εἰς εἰς δάκρυον, καὶ πα-
 ράδωκε τῶ ψυχῶν εἰς τῶ αἰώνιον
 κόλασιν. μὰ ἔστι ὁ Πέθος ἔλαβε
 πάλιν χάριν, καὶ ὁ Γέδας ἐφάνη
 ἀσάξιος; τί ἔπρεπε να κάμῃ ἐτέτος
 ὁ δυστυχισμένος, καὶ δὲν τὸ ἔκαμε,
 ἔπρεπε να ἔξομολογηθῇ τὸ σφάλ-
 ματῆ; τὸ ἔξομολογηθῆ φανερὰ εἶπε
 πῶς ἔσφαλον. ,, ἡμαρτων παραδῆς
 αἷμα ἀθῶν. σιμὰ εἰς τῶν ἔξομο-
 λόγησιν, ἐπλήρωσεν ἔδωκεν ὅλα
 τὰ τῆ ἀκούσῃ ἀργύρια, ὅπως ἔλαβε
 διὰ τῶν προδοσίαν. ,, ἦ φας τὰ ἀρ-
 γύρια εἰς τῶν ναῶ ἀνέχωρησε. να ἔξο-
 μολογηθῇ τινάς, καὶ να πλερώσῃ
 δὲν εἰς φῶν ἔπειτὸ πῶς αὐτὴ εἶναι μία
 σωσῆ ἔξομολόγησις; ἐτὶ κἀνεται
 ὅλοι. ἐτὶ εἶναι ἡ σωτήρεια, καὶ
 ὅποιος εἶπῃ τὸ ἐνατίον εἶναι ἀπου-
 γάγωγος, καὶ νεωτεριστῆς καλὰ, μὴ,
 σοχαθῆσῃσας παρακαλῶ, δύο πράγ-
 ματα. εἶναι, μὲ τὰ ἀργύρια ἐπύτα
 τῶ Γέδα, ἐκεῖνοι οἱ ἀρχιερεῖς ὅπου
 τὰ ἐπήρασιν ἠγόρασας, λέγει, τὸν
 ἀρχὸν τῶ Κεραμῆος, καὶ τὸν ἔκαμα
 κοιμηθῆσιν διὰ να θάπτονται οἱ ξέ-
 νοι. ,, εἰς ταρῶν τοῖς ξενοῖς. μὰ δὲν

ἔπρεπε να ἀγοράσῃ καλλίτερον
 εἶνα ἀμπέλι, ἢ εἶνα χωράρι να κά-
 νῃ καρπὸν; ἢ εἶνα σπῆτι να διδῇ διά-
 φορον. μὰ εἶνα κάμπον να θάπτον-
 τε οἱ ξενοῖ. ὅπως ἔπε καρπὸν καίει,
 ἔπε διάφορον διδῇ. ἐπειδὴ ἔπε γεωρ-
 γεῖται, ἔπε νοικιάζεται. Μυσήριον,
 διὰ να καταλάβωμεν, πῶς ὅπου
 πέσωσι τὰ ἀργύρια ἐκεῖνα, μὲ τὰ
 ὅποια πωλεῖται σιμωνιακῶς ὁ Χρι-
 στοῦ, ὁ τόπος ἐκεῖνος δὲν καίει καρ-
 πὸν, δὲν διδῇ διάφορον, δὲν τε-
 λείσφορεῖ, δὲν προκ' ἔπτε. γίνεται
 τόπος δυστυχισμένος, δὲν προξενεῖ
 κακῶν καλὸν ἐκεῖνος ὅπως τὸν ἔχει.
 ἴσως καταφυγῶν, καὶ βοήθειαν ξέ-
 ,, νε τινός. εἰς ταρῶν τοῖς ξενοῖς.
 καὶ τέλος πάντων τόπος ἔρημος, καὶ
 ἀκατοίκητος, κατὰ τῶν φαλμικῶν
 ,, προφητείαν. Γενηθήτω ἡ ἔπαυλις
 αὐτῶν ἠρημωμένη, Ἐ εἰς τοῖς σκηνώ-
 ,, μασιν αὐτῶν μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν.
 τὸ ἄλλο; ὁ Γέδας ἐκολάθῃ, καὶ
 σωματικὰ καὶ ψυχικὰ. τί λογῆς
 θάνατον ἔλαβεν ὁ τῶ λαίπαρος, κρε-
 μασμένος να ἀσπάρτεται τὸ τῶν ἄ-
 ρων. ἔπειτα να ραγίσῃ εἰς τῶν μέ-
 στω, να πέσωσι τὰ ἐνόθητῆ εἰς
 τῶν γῆν, καὶ ἐκεῖθεν ἡ μιὰ ψυχή
 να διαβῆ εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, ἄ-
 ,, πελθῶν ἀπήγατο; καὶ πρὸς τῆς
 γονόμος ἔλακισε μέσος, Ἐ ἔξε-
 χύθῃ τὰ ἀσπλάγχνα αὐτῶ. ὡσεὶ ὁ
 πῶν ἔξομολόγησῃς τῶ δὲν τὸν ἀφι-
 λησεν; ἔδῶ. μὰ ὁ Πέθος ὅπως ἐ-
 συγχωρέθῃ τί ἔκαμεν; αὐτὸς μὲ-
 σα εἰς τῶν αὐτῶ τῶ Καίφα ἔσπε,

Φαλ.
ξ΄.

Ματθ.
α΄.

Πραξ.
α΄.

καὶ

καὶ ἐθιμώτερο, εἶχεν ἀρνηθῆ ἔχεις φοραῖς. ἢ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. μα ἀσάν ἦκεσε τὴν ἔτιμω φορὰν νὰ κρᾶξῃ ὁ ἀλέκτωρ, ἐν θυμῷ θη ἐκεῖνο, ὅπῃ τὸ ἐπροεῖπεν ὁ Χειρὸς. ἐγνωρίεστε τὸ σφάλματι, ἰσωφίθη ἀπὶ τὸν πόνον ἢ καρδίατι. ὁ δὲ Χειρὸς δὲ γῆκεν ἔξω ἀπὸ κέντρω τὴν αὐλίω. ὁ δὲ Χειρὸς ἐχωρίθη ἀπὸ ἐκείνῳ τὴν κακίω σωφροσῖα τῶν ὑπηρετῶν. ἐν δὲ Χειρὸς ἐπαρμέρισε, καὶ συλλογιζόμενος καλὰ μὲ τὸν νοῦν τὴν τί ἔκαμεν, ἢ ἐκλαυσε πικρᾶ. ἐξελθὼν ἔξω ἐκλαυσε πικρᾶς. καὶ εἶναι παραδόσεις, πᾶς ὄλιω τὴν τὴν ζῶν, καὶ θε φοραὶ ὅπῃ ἦκεσε τὴν φωνίω τὴν ἀλέκτωρ. πάλιν ἐν θυμῷ τὴν ἀμαρτίαν τὴν, καὶ ἔκαμε τὰ ματία τὴν δύο, ἢ βερίστες πικροτάτων δακρῶν. ἢ κλαυσε πικρᾶς. καὶ τέτοιαις λογῖς Ἐξομολογήσεις ἀφῆλθε πολλα, διατί ὑσερα μετὰ τὴν ἀνάστασιν, ὅταν ὁ Χειρὸς τὸν ἠρώτησε ἔχεις φοραῖς, Πέθε ἀγαπᾶς με. με τὰ ἔρια τὰτα ἐρωτήματα, ἐδιόρθωσε τὰς τρεῖς ἀρνήσεις. λέγει ὁ Θεολόγος Γρηγόριος, καὶ ὅταν τὸ εἶπε βόσκε τὰ ἀρνία μου, ποιμαίνε τὰ πρόβατά μου. τὴν ἔχεισε λέγει ὁ Χρυσόστομος, τὴν προτέρων ἀποστολιῶν ἐξουσίαν, καὶ τιμῶν.

Σημειώσαι πῶρα Χειρῖαι, πᾶς ἢ Ἐξομολογήσεις ἢ ἀληθινῶν ἢ πελαῖα, ὅπῃ προξορεῖ τὴν συγχώρησιν τῆς ἀμαρτίας, ὅπῃ φέρεται εἰς τὴν χάριν, καὶ εἰς τὴν ἀγάπῳ τῆ Θεῶ. δὲν εἶκει εἰς τὸτο μόνον, νὰ εἰπῆς

ἡμάρτον, νὰ ὁμολογήσης τὴν ἀμαρτίαν σου. (ὅν δέχεται τοιαύτη ἐξομολογήσεις νὰ εἶναι τῆ σόματος μόνον, καὶ ὄχι τῆς καρδίας. νὰ εἶναι ἀπὸ σωμῆθειας, καὶ ὄχι ἀπὸ σωφισθῖν.) καὶ περὶ πλῖον νὰ πληράσης δίδωντας ἀργύρια, ὡσάν νὰ ἦτον ἢ μὲταιοια παραγματεία. καὶ οἱ πνιδματικοὶ (καθὼς λέγει ὁ Παῦλος) ἐκεῖνοι οἱ ἱερόσυλοι παραγματεῖται, ὅπῃ νυμίζουσι πορισμὸν τὴν δόσβεβαιω. Ἀδελφῖ, εἶσαι πλατῆμένος. τοιαύτη Ἐξομολογήσεις ἐνδέχεται νὰ εἶναι ἐξωπεικῖ. ψόβισκη, καὶ ὡσάν ἐκεῖνη τῆ Γέδα. ὄλοπελα μῖταια, καὶ ἀνωφελῖς. ἢ Ἐξομολογήσεις καθὼς λ' γω ἐγὼ εἶκει εἰς τὸτο. νὰ κάμη ὡσάν ἔκαμεν ὁ Πέθος. ὁ Πέθος ὡσάν ἐγνωρίεσε τὸ σφάλματι, ὁ δὲ Χειρὸς δὲ γῆκεν ἔξω ἀπὸ τὸ ἀφορισμὸν ἀπῆτι ἐκείνου τῆ ἀρχιερέως ὅπῃ ἠρνήθη τὸν Χειρὸν, τὸν Θεῖον διδάσκαλον. ἐξελθὼν ἔξω. καὶ ἐσὺ ὅταν θέλεις εἰς ὑπάγῃς νὰ ἐξομολογήθῃς, ἀγαθῶς ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ κατραμένο ἀπῆτι, ὅπῃ διὰ τὴν ἀγάπῳ μίας πόρνης ἀρνήθῃς ὄχι ἔχεις φοραῖς, ἀλλὰ καθε ἡμέραν τὸν Θεόν. καὶ ὡσάν ὄχι με τὸ κορμῖ, ἀλλὰ καὶ με νοῦν, καὶ με τὴν καρδίαν. ἢ ἐξελθὼν ἔξω. ὁ Πέθος ἐχωρίθη ἀπὸ τὴν σωφροσῖαν τῆ ἀσιβῶν ἐκείνου στρατιῶν, καὶ ὑπηρετῶν ὅπῃ ἐπίσταται τὸν Χειρὸν. ἐξελθὼν ἔξω. καὶ ἐσὺ χωρίσε ἀπὸ ἐκείναις τὰς κακαῖς σωφροσῖαις, ἀπὸ ἐκείναις τὰς διεσραμῖταις

α. Τιμ 5.

μῶνις σινωασροφῖαις, ἀπὸ ἐκεῖναις τὰς στραταῖς τῆς ἀπωλείας. εἰς τὰς ὁποῖαις ἔζησε, ὡσάν εἶνας ἢ ἀσῶτος. ἐξελθὼν ἔξω. ὁ Πέθος ἐπαρμέρισε, καὶ μὲν ὡντας μοναχῶς, ἔσοχαθῖν καλὰ τὸ πολὺ κακὸν ὅπῃ ἔκαμεν. ἐπόνεσεν, ἐκατανύχθη, ἐκλαυσε πικρᾶς. ὅπῃ θέλει νὰ εἰπῆ δὲν ἔχυτε μόνον δύο δάκρυα, μὲ ἔλυσε εἰς δάκρυα τὴν καρδίαν. ἐξελθὼν ἔξω ἐκλαυσε πικρᾶς. καὶ ἐσὺ ὅπῃ σωμῆθῖς νὰ πηγαίνῃς εἰς τὸν πνιδματικὸν, χωρὶς καμῖαν προετοιμασίαν. παραμέρισε πρῶτον μίαν ἄρῳ, ἀφῆσε καθε ἄλλῳ φροντιδῖ. περιμαζῶξε τὰς ἐσκορπισμένους σε λογισμῖς, καὶ με ὄλιγῳ προσδύχλω, ἔ παρακαλεσαι τὸν Θεόν. νὰ σὲ φωτίσῃ νὰ ἐνθυμηθῇς τὰς ἀμαρτίας σου, καὶ αὐ γνωρίζῃς πᾶς δὲν ἔχεις καλῶ ἐνθύμησιν χεῖφαταις εἰς ὄλιγον χαρτί. (λέγει ὁ ἅγιος Γεωργίου τῆς κλήμακος, πᾶς οἱ μοναχοὶ τὴν μοναστηρίαν τὴν. πτύχιον μικρὸν ἐν τῇ ζῶνῃ κρεμάμενον εἶχον, ἐν ᾧ εἰσὶν σημεῖα τῆς καθεκάσῃν λογισμῖς, ἢ ἔπῃ προεσῶτι ἐξήγγελον. ἢ βάλε ὁμ πρὸς εἰς τὰ ματία σου, τὰς δέκα ἐντολῖς τῆ Θεῶ. καὶ ἴδῃς ποῖαν ὑπερέβῃς. βάλε τὰ ἐπῆτα θαλάσιμα ἀμαρτήματα, καὶ σοχάσε ποῖον ἔκαμες. ἐξῆλθε καλὰ τὴν σωσῖδῃσῖν σου, τὴν ἐπτασῖς με τὸν νῦν, με τὰ λόγια, με τὰ ἔργα, τὴν ἐσφαλῖς εἰς τὸν Θεόν, εἰς τὸν πλῆσιον, καὶ εἰς ἐσὲ αὐτῶν. αὐ ἔχεις ἔχθρας

λογ 8.

με τινὰ συγχώρησῖτον ἐξ ὄλης σου τῆς ψυχῆς. αὐ ἔχεις ἔξῶν ἔργα, ἐπίσρεψαίτο. αὐ ἔγγιζες τινὸς τὴν τιμῶν, διόρθωσον τὸ κακὸν ὅπου ἔκαμες. πόνεσαι, κατανύξῃ, ἀνασῶσαι, καὶ κλαῦσαι πικρᾶ. ἀπάνα εἰς ὄλα κατηγόρησαι τὸν ἐαυτῶν σου. καταργῆσαι τὰς πρῶταις σου ἀμαρτίαις. ἀποφάσισαι με σερεῶν γνωμῖν, νὰ μὴ τὰς κάμῃς ἄλλῃν φοραῖ. με τοιαύτην διάθεσιν, καὶ ἐτοιμασίαν πῆγαίναι πρὸς τὸν πνιδματικὸν νὰ ἐξομολογήθῃς, βέβαιος πᾶς θέλεις λαβῆς συγχώρησιν. διατί. ἢ καρδίαν σωμῆθῖμῖν, καὶ τεταπεινωμένῃν ὁ Θεὸς ἢ ἐξεδενάσει εἰς κοιτολογία, θέλεις νὰ ὑπάγῃς εἰς τὸν πνιδματικὸν. μὴ φέρῃς ὡσάν τῆ Γέδα λόγια, καὶ ἀργύρια. φέρε ὡσάν ὁ Πέθος ἔργα, καὶ δάκρυα. Καὶ ὡσάν φθάσης πρὸς τὸν πνιδματικὸν, ἐδῶ ἀρέπει νὰ φυλαξῇς ἐπιμῆλῶς δύο παραγμῖα. εἶνα, ἢ Ἐξομολογήσεις σου νὰ εἶναι χωρὶς ἐσῖοπῖν. καὶ τὸ ἄλλο, νὰ εἶναι χωρὶς πρόφασιν, χωρὶς ἐσῖοπῖν. διατί ἐγὼ ἢ ἐδῶ, πᾶς εἰς τὸν Κόσμον τῶτον, ὄλοι ζῶμεν, με μίαν ὑπόκρισιν Φαρισαῖκῶν. ἄλλοι εἶμαθῖν, ἔ ἄλλοι θέλομεν νὰ φαίνόμεθῖν. ἐδῶ δεσῖν γεννάται ἢ ἐσῖοπῖν, ὅπου ἔχομεν εἰς τὴν Ἐξομολογήσῖν. ὅπῃ δηλαδῆ ἐσῖοπόμεθῖν νὰ φανερωθῶμεν ἀμαρτωλοὶ, ἢ μεῖς ὅπου εἰς τὰ ματία τῆ Κόσμου θέλομεν νὰ φαίνόμεθῖν ἅγιοι. χωρὶς πρόφασιν, διατί ἐγὼ ἢ ἐδῶ πᾶς εἰς τὴν Ἐξομολογήσῖν.

μο.

μολόγησιν, αὐ φανερώσαμεν τὰ σφάλματά μας, δι' οὗ τὰ μεταχρηματιζόμεν. ὁμολογῶμεν πῶς ἔπταισαμεν, ἀλλ' οὐδὲν κείμεν τὴν ἀπολογία. καὶ τὸ χειρότερον, πολλάς φοαῖς τῶν κακῶν ὄπως ἐκάμαμεν. ρίπτωμεν εἰς ἄλλας τὴν ἀφορμὴν, ἀντὶ τὰ κατηγορήσωμεν τὴν ἑαυτῶν μας, κατηγορῶμεν τὰς ἄλλας. καὶ αὐτὴ εἶναι μία ἀμαρτία ποροπατορικὴ.

Ἐσφαλῶ οἱ ποροπάτορες, ὁ Ἀδάμ, καὶ ἡ Εὐά. ἐπαρέβηκαν τὴν θεῖαν ἐπιταγὴν, καὶ ἔφαγον ἀπὸ τὸ ξύλον τῆς γνώσεως. τὰς κράζει ὁ Θεός, νὰ δάσωσι λογαριασμόν. Ἐὰν δὲ ἄμ πῶς εἶ; Εὐά τί ἐποίησας. ἄχ, καὶ νὰ ἤθελον ὁμολογήσῃ θάρσιν τὰ σφάλματός. ἄχ, καὶ νὰ εἶχεν εἰπῆ ὁ Ἀδάμ ἡμαρτον, Θεέ μου. ἄχ, καὶ νὰ εἶχεν εἰπῆ ἡ Εὐά, ἡμαρτον ποιήσά μου. ἀλλὰ δὲν εἶπον ἕτεροι. μὰ τοὺς ἐμπέδισεν ἡ ἐξομολόγησις, καὶ ἡ ἐκρίσιν. ἐκρίθησαν, καὶ ἐκρίθησαν, καὶ ἐκρίθησαν ὅτε Ἀδάμ, ὁ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, ἀπὸ προσώπου Κυρίου τῶ Θεοῦ. ἐπροφασίσθησαν, ὁ εὐάς ρίπτοντας ἀπᾶν εἰς τὴν ἄλλον τὸ πταίσιμον. ἐγὼ ἀπειλογηθὴ ὁ Ἀδάμ, δὲν εἶμην ἀφορμὴ. ἀφορμὴ ἦτον ἡ γυνὴ ὅπως μὲ ἔδωσες. ἡ γυνὴ μὲ δέδωκας μετ' ἐμῆ, αὐτῆ μοι ἔδωκεν ἀπὸ τῆ ξύλου καὶ ἔφαγον. ἐγὼ ἀπεικρίθη ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ἡ Εὐά δὲν ἔπταισα. μὲ ἐπλάνησεν ὁ ὄφις. ὁ ὄφις ἠπάτησε, καὶ ἔφαγον. καὶ ὁ Ἀδάμ καὶ ἡ Εὐά ἐξωρίθησαν

Γεν. δ΄.

(ἀλήμονον) ἀπὸ τὴν Παράδεισον, πέρνοντας μαζί τους τὴν θεῖαν κατάραν. ὑπάγην ἡ ἐξομολογηθὴ εὐάς Χριστιανός, μία Χριστιανὴ τῆς ἐξομολογηθὴ πνευματικῆς. Ἀδάμ πῶς εἶ; Εὐά τί ἐποίησας; εὐά ἔπονται κρύβονται, ἀλλὰ λέγεται περικομμοῦνα, ἀλλὰ ὁλόπελα σιωπαίνουσι. μὰ ὁ ποιος κρύπτει τὴν ἀμαρτίαν τὴν (λέγει τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, μὲ τὸ εὐά τὸ Σολομώντος) δὲν θέλει λάβῃ κατὰ ἡ εὐά καλόν. ὁ κρύπτων τὴν ἑαυτοῦ ἀμαρτίαν, ἐχρησιμώσεται. μὰ, ἡ ἀμαρτία. (λέγει ὁ μέγας Βασιλεὺς) εἶναι ἡ σῶσα μία πληγὴ, ὅπως αὐτὸ δὲν φανερωθῆ εἰς τὰ μάτια τῆ ἰατρῆς σήπεται τέλος πάντων αἰάτος. ἡ κακία σιωπηθῆσα νόσος ὑποφύλλος ἐστὶν ἐν τῇ ψυχῇ. Ἀδάμ πῶς εἶ; Εὐά τί ἐποίησας; αὐτοὶ προφασίζονται προφάσεις ἐν ἀμαρτίας. εἶναι σκανδαλον καὶ ἐξομολογηθῆ νὰ εἰποῦμεν τί ἀκόμωμεν τὴν καιρὸν ἕτεροι εἰς τὴν ἐξομολογησιν, μάλιστα τῶ γυναικῶν. ἡ μία ἐγκαλεῖ τὸν ἄνδρα τῆς, ἡ ἄλλη τὴν περὶ τῆς, ἐπειν τὴν ἡμέρω τῆς, ἐπὶ τὴν υἱὸς τῆς, τὴν δαδου τῆς. ἐπταισε λέγει ὁ ὄφις, ὁ διαβολὸς τὴν ἐπειράξεν. ὁ ὄφις ἡ πάτησε μετὶ μεγάλη ὑπομονὴ εὐάς πνευματικῆς, νὰ ἀκούσῃ τὰ μωρολογήματα μίαν γυναικῆς, ὅταν ἐξομολογεῖται. ἡ ὅποια καθεῖ ἄλλο πᾶρμα λέγει, ἐξω ἀπὸ τὴν ἀμαρτίαν τῆς. μὰ ὅταν εἰς τὴν ἐξομολογησιν, ὡ Εὐά, ὡ γυναικῆς. ὅποια καὶ εἶναι ἐστὶν κατηγορεῖς τῆς

μολο

ἄλλας, καὶ δὲν κατηγορεῖς τὸν ἑαυτοῦ σου, ἐκείνη δὲν εἶναι ἐξομολογησιν. ἐκείνη εἶναι κατάκλισις. καὶ τῆτοιαι λογῆς ὑπάγεις εἰς τὴν πνευματικὴν, μὲ εὐά κείμα, καὶ γυρίζεις μὲ δύο. ὑπάγεις ἀμαρτωλὸς, καὶ γυρίζεις ἀμαρτωλωτέρως.

β. Βασί.

ψαλ. λ. δ΄.

Ἀλλὰ τί ἐνέπεισαι, τί προφασίζεσαι Χριστιανέ; πῶς εἶσαι ἀρχὸν ἄγγελος, καὶ δὲν θέλεις νὰ ἤξωρῃ ἄλλος, μίαν πᾶρξιν ὅπως ἕκαμες ἀνάξιον τῆς τιμῆς σου. μὰ ὁ Δαβὶδ ἦτον Βασιλεὺς, αὐτὸς ἕκαμε μοιχεῖαν, καὶ φόνον. μὴ ὅλον τὸ δὲν εὐά ἔπται, δὲν ἐπροφασίσθη νὰ ὁμολογήσῃ τὴν ἀμαρτίαν τῆς. τὴν ἀνομίαν μου (λέγει) ἐγνώρισα, καὶ τὴν ἀμαρτίαν μου ἐπέκλυσα. ἡ ἡμαρτον τῆ Κυρίου εἶπεν πρὸς Νάθαν τὸν προφήτην, ὅπως ἤλθεν ἀπὸ ἐλέγη ἀπὸ μέρος τῶ Θεοῦ. ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ ὁ προφήτης τῶ ἔδωκεν εὐάς δι' οὗ τὴν συγχώρησιν ἀπὸ μέρος τῶ Θεοῦ. ἡ ἀφείλε Κύριος τὴν ἀμαρτίαν σου. ἐξαιτὶ ἐνέπεισαι, καὶ προφασίζεσαι Χριστιανέ; Θεὸς εἶσαι Ἱερωμένος, καὶ δὲν θέλεις νὰ φανερώσῃς εὐά σφάλμα ὅπως ἕκαμες ἰσως ἀνάξιον τῆς Ἱερωσύνης σου; μὰ ἀκυσσον καὶ φέξον. εἰς τὰς παλαιὰς καιρῆς, ὅταν εἰς τὴν Ἱερωσύνης ἦτον θερμότερος ὁ ζῆλος τῆς πίστεως. καὶ καθεὶς ἐβλάσασαν συχρὰ αἱ αἰρέσεις, ἐτὴ ἐγένοντο καὶ συχρὰ αἱ σύνοδοι. διὰ νὰ τῆς ἐξεκρίνωσι ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν τῶ Χριστοῦ. εἰς μίαν συνέδον δυτικῶν εὐάς Ἐπίσκοπος

Prediche.

Ποπάμιος ὀνομαζόμενος σεβάσιμος εἰς τὴν ἡλικίαν, περιβόητος εἰς ἀρετῶν, ἐξαιρετικὸς ζηλωτῆς τῆς σοφροσύνης. ἐσάθη ἀφορμὴ, καὶ ἐγένετο εὐάς κακῶν εὐάς τῶν ἐκείνων ὅπως ἤθελον πῆσιν εἰς σαρκινὰ ἀμαρτίματα. μὰ ὑστὴρα ἀπὸ τῆτοιαι κακῶνα κατὰ Θεὸν παραχώρησιν ἔπεισεν αὐτὸς ἔπεισε, μὰ ἀσικαίθη, ἐγνώρισε τὸ σφάλματός, καὶ ἀποφάσισε νὰ κάμῃ τὴν Ἐξομολογησίν τε τῆτοιαι λογῆς. ἀνάμεινε τὸν ἄλλον χρόνον, καὶ ἐγένετο πάλιν συνέδος. ἐκεῖ ἐσωμάχθησαν πρῶτηκοντα Ἐπίσκοποι, ἱερεῖς, μοναχοί, διδάσκαλοι περισσοί. καὶ αὐτὸς ὁ Ποπάμιος, πρόεδρος τῆς συνέδος. ἐκεῖ αἰδάσαστο μὲσα εἰς τὴν καρδίαν τῆς, καὶ ἐπολεμήσαν, δύο εὐάς τῶ πᾶθῃ, ἐξομολογηθῆ, καὶ στυτριβῶ. Ποπάμιος τῶ ἔλεγε ἀπὸ τὸ εὐά μέρος ἡ ἐξομολογηθῆ, καὶ τί θέλεις νὰ κάμῃς; Ποπάμιος ἀπεκρίνατο, καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο ἡ στυτριβῆ, καὶ τί ἀναμύνεις ἀκόμη νὰ κάμῃς ἐκείνο ὅπως ἀποφάσισες; δὲν ἐνέπεισαι τὰς ἀιθρώπικας; ἔλεγε ἡ ἐξομολογηθῆ. μὰ ἐστὶ δὲν ἐνέπεισῃς εἰς τὸν Θεόν; ἔλεγε ἡ στυτριβῆ. τὸ σφάλματός εἶναι κρυφόν, καὶ ἡμπορεῖ νὰ διορθωθῇ μὲ μίαν κρυφῶν Ἐξομολογησιν. μὰ εὐάς εἶναι φανερόν εἰς τὰ μάτια τῶ Θεοῦ, τί σὲ μέλλει αὐτὴ γυνὴ φανερόν καὶ εἰς τὰ μάτια τῶ ἀιθρώπων; ἐνθυμήσασε πῶς εἶσαι ἀρχιερέως, καὶ θέλεις δάσῃς εἰς τὸν Κοσμον εὐά μὴ ἄλλο σκανδαλον, ἐνθυμήσασε πῶς εἶσαι

X ἀρ.

ἀρχιερέως, καὶ πρέπει νὰ δώσης εἰς τὸν Κόσμον εἷς μέγα παράδειγμα. Ποιᾶμι συλλογίσαι; Ποιᾶμι μὴ χαίης καιρὸν; Εὐνίησεν ἡ σωτηριβή, ἐπαρμήρισεν ἡ ἐντροπή. καὶ ὁ Ποιᾶμιος ἀσιπᾶνται ἀπὸ τὸν θάνατον, καὶ λέγωντας μὲ τὸν Δαβὶδ. » τὴν ἀνομίαν μου ἐγνώρισα, καὶ τὴν ἁμαρτίαν μου ἡ ἐκαλυψα. Παρκαίνεται εἰς τὴν μέστω πῆς σωόδου, καὶ εἰς ἐπίκοον πάντων ἔξομολογεῖται φανερά τὴν ἁμαρτίαν σου. ἐθαύμασαν, καὶ ἔξῆσαν εἰς τοιαύτην ἔξομολόγησιν, οἱ περιεσῶτες πῆς σωόδου. λογιάζω πῶς ἐθαύμασαν, καὶ ἐπαρηγόρησαν τὴν ἔξομολόγησιν, οἱ Ἄγγελοι τῶ ἔραϊ. καιροὶ ὅπως ἴδωτε τὸ τοιαύτον παράδειγμα πᾶ εἶδε; φθαίνει, καὶ ὑστερα ἀπὸ εἷς παράδειγμα εἰς ἀρχιερέως ὅπως δὲν ἐντρέπη νὰ ἔξομολογηθῆ φανερά τὴν ἁμαρτίαν σου, εἰς μίαν σωόδον, ἐντρέπεται ἐσὺ νὰ ἔξομολογηθῆς κρυφά τὴν ἁμαρτίαν σου, πρὸς ἕνα συναδελφὸν ἱερέα; ὄχι ἀδελφὲ, χαίης ἐντροπῶ εἰπέ θαρσῆ τὴν ἁμαρτίαν σου. χαίης πρόσφασιν εἰπέ πῶς πῆς ἁμαρτίας σου καίης ἄλλος, παρὰ ἡ κακή σου προαίρεσις ἐσαθῆ ἡ ἰσορμῆ. ἁμαρτία ὅπως ἔξομολογεῖται, δὲν εἶναι πλεῖς ἁμαρτία. » ἀφείλε Κύριος τὴν ἁμαρτίαν σου. ἁμαρτία ὅπως ἔξομολογεῖται ὁλόπελα δὲ ἐντροπῶ, δὲν ἔξομολογεῖται καλὰ διὰ προφασιν, εἶναι κόλασις. » ἁμαρτία σιωπηθεῖ

σα, νόσος ὑπουργος εἰσιν ἐν τῇ ψυχῇ. Μὰ ἐσὺ μὲ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, καὶ χαίης ἐντροπῶ, καὶ χαίης πρόσφασιν ἔξομολογηθῆς, ἐσὺ ἐσυχωρήθῆς ἀπὸ τὸν πνευματικόν. ἐσὺ λαμβάνεις τὴν ἀχλίω τῆ, καὶ μισθῶεις. τῶρα τί ἄλλο σὲ μνίσκει νὰ κάμης; σὲ μνίσκει τὸ ἀναγκαϊότερον, καὶ κυριώτερον. πρῶτον μὲν νὰ κάμης τὸν καιρὸν, ὅπως σὲ ἔδωκεν ὁ πνευματικὸς ἀληθινὰ πρέπει αἰσᾶ ἔμπειρος ἱατρός, νὰ ἔχη δύο ἔξαιρέτα. χεῖρι ἑλαφρὸν, καὶ μάτι καλόν. χεῖρι ἑλαφρὸν, ἦγεν νὰ εἶναι συμπαθητικὸς, ἕχατι τὸ ἔξομολογηθῆ τῶ πνευματικῶ συμφέρει πολλὰ. (λέγει ὁ Θεολόγος Γρηγόριος) μέγα ἡ συγγνώμη πρὸς σιωπῆσι. ὁ ἀρρώστος πρέπει νὰ θεραπεύεται ὄχι νὰ θανατῶνεται. » τὸ ἀρρώστων θεραπεύεται, ἔστω. » τρίβεται. ἐρμυλῶει ὁ αὐτὸς. μάτι καλόν, ἦγεν νὰ εἶναι χαριτικός, χαριζόμενος πρὸς ὅσους. ὁ πλάσιος νὰ κλονίζεται μὲ ἐλεημοσιῶν, ὁ πτωχὸς μὲ μετάνοιαις. ὁ δυνατὸς μὲ νηστῆσι, ὁ ἀδύνατος μὲ προσευχῶ. πρῶτον μὲν λέγω πάλιν, νὰ κάμης τὸν καιρὸν, ὅπως σὲ ἔδωκεν ὁ πνευματικὸς. ἔστω πρῶτον, νὰ διορθώσης τὴν ζωὴν σου, ἀλλῶς ἐκείνη ὅπως ἔκαμε δὲν εἶναι ἔξομολόγησις. εἶναι ἀργολογία, » λέγει ὁ μέγας Βασίλειος. ὅπως τῆς ἔξομολογηθῆς, καὶ διορθῶται, ἀργὸς ὁ λόγος.

λογ. ὁ
ἐπισ.
πρὸς
Γεωργ.

Καὶ

Καὶ ἀάμεσα εἰς ἐκεῖνα ὅπως ἀρεπὴ νὰ διορθώσης, ἕξια εἶναι τὰ κύρια. εἷς, ἔχεις ἔχθρα μὲ τινὰ, διὰ κάθε λογῆς ἀφορμῶ ὅπως νὰ σὲ ἔδωκεν; ἔρεπει νὰ ἔ συχωρήσης, ἔξ ὅλης τῆ καρδίας σου. διὰτι ἀδὲν συχωρήσης, δὲν συχωρεῖσαι καὶ ἐσὺ. εἶναι ἀποφασίς τῶ Ἰὺ ΧϞ. » ἐκεί, » ἀφῆτε τοῖς αἰσῶ, τὰ παραπτώματα. » τᾶ αὐτῶ, ἀφῆσει καὶ ἡμῖν ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ ἔραϊος. ἐὰν δὲ μὴ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶ, ἐδὲ ὁ πατήρ ὑμῶν ἀφῆσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν. Μὰ τὸν καιρὸν εἰσὺν ἡξοῦρετε τί γίνεται; Θεμισοκλῆς, καὶ Ἀρειεῖδης Ἀθλωαῖοι. εἶχασιν ἀνάμεσόν τους ἔχθραν μεγάλην, καὶ ἀσυμφωνίαν πολλήν. ἡ χώρα πῆς ἔκαμε πρὸς βεῖς, διὰ ἀναγκαιῶν ὑποθέσιν, ἔρεπει νὰ συμφωνήσωσιν. τίτε ὁ Ἀρειεῖδης, θείλης (εἶπε τῶ Θεμισοκλέους) νὰ ἀρῆσωμεν τὴ ἔχθραν μας ἐδὲν εἰς τὰ σωῶρα, καὶ πάλιν ἀδὲν θείλης αἰσᾶν γυεῖσωμεν νὰ ἔξαναπάρωμεν; » βέλει ὁ Θεμισοκλῆς ἐπὶ τῶ ὄρων τῶ ἔχθραν ἀπολίπωμεν; ἀδὲν γὰρ δοκεῖ πάλιν, ἐπαλιόντες λιτῆ. ἔστω εἷς. ἔζη ἔκαμα, ἀφῆκαν τὴν ἔχθραν εἰς τὰ σωῶρα, ἔκαμιν συμφωνίας τὴ ὑπόθεσιν πῆς παθῆδος. καὶ πάλιν αἰσᾶν ἐγύεσται, τὴ ἔξαναπῆραν, αἰσᾶν καὶ πρῶτα ἔχθροι. καὶ ἐζῆ καίησι δύο Χριστιανοί, ἔχθροι θανάσιμοι, καὶ ἀσίμφοτοι εἰς ὅλα. ὅταν ἔλθῃ καιρὸς νὰ ἔξομολογηθῆσιν, ἀφῶνσι τὴ ἔχθραν.

ἔραϊ. μὴ πᾶς, εἰς τὴ θύραν τῆ ἐκκλησίας, συμφωνῶς μεταλαμβάνεσιν, πέρνωι τῶ ἀνάμεσόν τους συχωρήσιν. καὶ πάλιν αἰσᾶν θείλησι νὰ εἰσῶν ἀπὸ τῆ ἐκκλησίας, ἐκεῖθεν ἀπὸ τῆ θύρας ὅπως ἀφῆκαν τὴ ἔχθραν, τὴ ἔξαναπῆρῶσιν, αἰσᾶν καὶ πρῶτα ἔχθροι. καὶ ἐκεῖνη ἐσαθῆ ἔξομολόγησις; ἀργολογία. ἄλλο. ἔχεις τινὰ φιλίαν καὶ ὀγάπην μὲ κάποιον πρόσωπον; ἀφῆσιν διὰ πάντα, ἀρῆσῆσιν διὰ πάντα, διὰτι δὲν ἡμπορεῖς νὰ ἀγαπᾶς ὁμῶς τὸ πόρνον, καὶ τὸ Θεόν. Ἐνας φιλόσοφος ἐπῆγε μίαν φοράν νὰ ταξιδύσῃ, τῶ ἔλαχε ζᾶλι φοβερὰ τῆ θαλάσσης, καὶ ἐκινδύνῶσε νὰ πειγῆ, ἐγλύπωσε παραδόξως. ἡλθον εἰς τὸ σπητιε, καὶ διὰτι ἀπὸ εἷς παραθύρου ἐβλεπε τὴ θαλάσσαν, τὸ ἐσφάλιξε μὲ τοῖχου διὰ νὰ μὴν ἔχη ἀφορμῶν βλέπωντας νὰ ὀρεχθῆ πάλιν νὰ ταξιδύσῃ. ἀχ, Χριστιανὲ. πόσαις φοράς ἐκινδύνῶσες νὰ χάσης, καὶ τὴ ζωὴν, καὶ τὴ ψυχὴν, εἰς τὴ πικρὰν ἐκείνου ἀγάπην. ἐγλύπωσες; φεύγα τὴ ἀφορμῶν, μὴ ἔλαβῆς πλεῖς ἀπὸ ἐκεῖνου τῆ εἰσῶν, μὴ εἰσῆβῆς πλεῖς μέσα εἰς ἐκεῖνον τὴ θύραν. μὴ ἰδῆς πλεῖς ἐκεῖνο τὸ παράθυρον. σφάλισαι καλὰ τὰ μῆτιά σου, διὰ νὰ μὴν εἰσῆβῃ πάλιν ὁ ὄφθις εἰς τὴν καρδίαν σου. ἀλλῶς ἐκεῖνη ἰσᾶ ἔκαμες δὲν ἐσαθῆ ἔξομολόγησις, ἐσαθῆ ἀργολογία. τὸ ἔστωρον. ἔχεις εἰς τὰ χεῖρά σου ζῶνον παρᾶγμα, ἡδίκησες τινὰ; ἐπίσρεψαι, ἐπίσρεψαι. ἔχθρα.

X 2 τί

τι δυνάτων είναι, να λάβης συ-
χώρησιν. ἔχει σῶας πνευματικός,
ἀπλῶς ἱερδῆς, ὁ Πατριάρχης, ὀλη-
μία σωώδης, ὅλοι οἱ Ἄγγελοι τῆ
ἐρανῶ δὲ ἔχουσι ἕξασίαν να σέ συγ-
χωρήσασθαι, ἀπὸ δὲ ἐπισρέψης. ὁ
ἴδιος Θεὸς (διὰ να εἰπῶ ἐτζη) δὲ
δυνάται να σέ συγχωρήσῃ. ἔχει
καθῶς εἶναι δίκαιος, μάλιτα ἡ αὐ-
τῆ δικαιοσύνη, ἐτζη δὲ δυνάται να
θελῆσῃ τὸ ἀδικον. ἔχει. ὁ δεσμός δὲ
ἀδικίας, εἶναι ἄλυτος. ἀπέθανε ἔ-
νας ἀνθρωπος ὑπαίθετος, ὁ Θεὸς
ἠθέλησε να κάμη σῶα θαύμα, καὶ ἔ-
ἀνάσῃσεν. ἡ γυναικάτε πάλιν τὸν
ζητεῖ διὰ ἀνδρατῆς, ἐκεῖνος δὲ ἔ-
θέλει. ἔρχοντῃ οἱ δύο εἰς τὴ κεί-
σιν τὸ Ἐκκλησιῶν. Προεσῶτες τῶ
Ἐκκλησιῶν, πνευματικοὶ Πατέρες,
ὅπῃ ἔχετε τὸ κυβέρνησιν τῶ ἀνθρω-
πίων ψυχῶν. τί λέγετε, τί απο-
φασίζετε; ἐκεῖνος ὁ ἀνθρωπος, εἰ-
ναι κρατημένος να πάρῃ τὸ πρῶτον
τῆ γυναικά, ἢ εἶναι ἐλεύθερος; εἰ-
ναι ἐλεύθερος, λέγουσιν οἱ Θεολόγοι.
ἔχει κρατημένος ἦτον να ἔχη ἕως
εἰς τὸ θάνατον. ἀπέθανεν; ὁ θάνα-
τος ἔλυσε τὸ δεσμόν. ἀνάσῃσεν, μα-
αὐτῆ εἶναι μία ἄλλη ζωῆ. τῶτο εἶναι
ὡσαν ἠθέλε ξαναγεννηθῆ ἀπὸ τῆ
κοιλίας τὸ μητρός της. καὶ ὅταν σῶας
γενῶνται, γενῶνται ἐλεύθερος. ἀ-
πέθανε καὶ σῶας ἀνθρωπος ὅπῃ ἐπῆ-
ρε τὸ πρῶτον σῶας πτωχῶ, ὁ Θεὸς
ἠθέλησε να κάμη ἄλλο σῶα θαύ-
μα, ἀπέσῃσεν καὶ αὐτὸν. ἔρχεται ὁ
πτωχός, ἔζητεῖ τὸ πρῶτον, τῆ

πος δὲ θέλει να τὸ ἐπισρέψῃ, ἔρ-
χονται καὶ οἱ δύο εἰς τὴ κείσιν. ἔρω-
τῶ πάλιν, τῶτος ὁ ἀνθρωπος ὁ ἀδι-
κητής εἶναι κρατημένος να ἐπισρέψῃ
τὸ ξένον πρῶτον, ἢ ὄχι; ναί, εἰ-
ναι κρατημένος, θέλουν οἱ αὐτοὶ
Θεολόγοι. διατὶ τῶτο εἶναι χρέος τὸ
ψυχῆς, ὅπῃ ἔχει ἕως ὅπῃ ζῆ ἡ ψυ-
χή. ἡ ψυχὴ εἶναι ἀθάνατος λοιπὸν,
καὶ τὸ χρέος εἶναι αἰώνιον. κρατημέ-
νος ἦτον να τὸ ἐπισρέψῃ καὶ εἰς τῶ
ζωῶν τῆ, καὶ ὑπερὰ ἀπὸ τὸ θάνατον
τῆ, ἕως εἰς τὸ κερὸν τὸ μελλόντος κρί-
σεως. ἀπέθανε; ἦτον κρατημένος.
ἀνάσῃσεν; εἶναι κρατημένος. χίλιες
φοραῖς, καὶ να ἀποθῆ, ἔνα ἀπα-
σηθῆ, ἔχει πάντα τὸ αὐτὸ χρέος ἀ-
παράτητον. ὡσεὶ ὅπῃ ὁ θάνατος δὲ-
ναται να λύσῃ τὸν δεσμόν τῆ γάμου,
ὅπῃ εἶναι τῶσον σφικτός. καὶ ὁ θά-
νατος δὲ δυνάται να λύσῃ τὸν δεσ-
μόν τῆς ἀδικίας, καὶ μὴ εἶναι ἄλυτος.
ἐσὺ βλασφημεῖς τὸ ὄνομα τῆ Θεοῦ,
ἐσὺ ἀρνείσῃ τῶ πῖσιν, ἐσὺ ξα-
νασαυραίνεις τὸν Χριστόν. εἶναι ἀπὸ
τῶ τῆς, ἀμαρτίας μεγαλήτεραις; ἢ
μὲ ὄλον τῶτο ἀ μεταινοήσῃς, καὶ ἔξο-
μολογηθῆς, ὁ Πνευματικός ἔχει τῶ
σῶα ἔξουσίαν ὅπῃ ἠμπορεῖ να σέ
συγχωρήσῃ. μα ἀ ἐσὺ κρατεῖς ξεί-
νον πρῶτον, καὶ τὸ ἔξομολογηθῆς,
ἀπὸ δὲ τὸ ἐπισρέψῃς, δὲ ἔχει ἕξο-
σίαν να σέ συγχωρήσῃ. ἔχει τῆ
διατὶ μὲ ἐκεῖναις ταῖς ἀμαρτίαις,
ἐσὺ ὑβρίζεις τὸ Θεόν. ὁ Θεὸς διὰ τὸ
κεῖνα ὅπῃ κάθησιν ἐναντίον αἱ ἀν-
θρωποι, ἔκαμεν ἐπιβροχόν τῶν
πνέ-

πνευματικόν. τῆ ἔδωκεν ἕξασίαν,
ὅσα λύση, ἢ δέση, να εἶναι λυμέ-
να, καὶ δεμῶνα. καὶ ὁ πνευματικός ὡ-
σαν ἐπίβροχος τῆ Θεοῦ, εἰς ἐκεῖναις
τῆ ἀμαρτίαις ὅπῃ εἶναι ἐναντίον τῆ
Θεοῦ, ἠμπορεῖ να σέ συγχωρήσῃ.
μα ἐσὺ κρατεῖς τὸ πρῶτον ἐκεῖνα τῆ
πτωχῶ, ὅπῃ ἠδίκητας. ἐκεῖνος ὁ
πτωχός δὲ ἔκαμε ἐπιβροχόν τῶν
πνευματικόν, ἔδωκε τῆ ἕξο-
σίαν να σέ συγχωρήσῃ. ὁ πνευμα-
τικός λοιπὸν, ὡσαν ὅπῃ δὲ εἶναι
ἐπίβροχος τῆ πτωχῶ, δὲ ἠμπορεῖ
να σέ συγχωρήσῃ διὰ τὸ πρῶτον τῆ
πτωχῶ. Μα ἐγὼ δίνω τῶσα σαρά-
ναις τῆ μονασῆρια. καὶ μὲ τῶτο λο-
γιάζεις, πῶς συγχωρεῖσαι; σῶα
καυῶνας νόμος ἔτε ἀνθρώπινος, ἔτε
θεῖος θέλει, ὅτι σῶας να ἠμπορῆ να
χαρίζῃ τὸ ξένον πρῶτον. τὸ πρῶτον
τῆ πτωχῶ ὅπῃ κρατεῖς εἶναι ξένον.
λοιπὸν τίς ἠμπορεῖ να σῶ τὸ χαρί-
σῃ. Ἄν ὁ δεκάλογος ὅπῃ προσάξει,
ἔχει μόνον να μὴ πέρνωμεν τὸ ξένον
πρῶτον, ἀλλὰ να μὴ τὸ ἐπιβροχῶ-
μεν, εἶναι σῶας μῦθος. ἐσὺ ἔχεις δί-
καιον, ὁ πνευματικός σε ὅπῃ τὸ συγ-
χωρεῖ, ἔπερνε τὸ μερτικόν, εἶναι
σῶας φρόνιμος αἴσος, ὅπῃ ἠξέδρει τὴν
δουλείαν, καὶ ἐγὼ εἶμι σῶας ψύ-
σης. μα, ἀ ὁ δεκάλογος, εἶναι λό-
για Θεοῦ ἀψεύδιστα; ἐσὺ εἶσαι ἀ-
συγχώρητος, ὁ πνευματικός σε, εἶ-
νας πλάσιος, καὶ ἐγὼ λέγω τῶ ἀλή-
θειαν.

Ὁχι, ὄχι ἀδελφε. θέλεις να κά-

μῆς μίαν ἀληθειῶν, ἔτελείαν ἕξο-
μολογησῖν; πρῶτον πρῶν να ὑπάγῃς
εἰς τὸ πνευματικόν, ἔξέταξαι τὸ συ-
νεῖδησίν σε. δὲ πρῶτον ὅταν εἶσαι μὲ
τὸ πνευματικόν, ἔξομολογήσῃς χω-
εἰς ἐν βροχῶ; καὶ ἀποφασῖν. καὶ τῆ
τον ὅταν μισῶσης ἀπὸ τὸ πνευματι-
κόν, διορθῶσαι, κάμη τὸ καυῶνα-
σαι, συγχωρήσαι τὸ ἐχθρόν σε, ἀ-
φῃσαι τὸ σατανικαῖς ἀγάπαις σου,
πλήρωσαι ταῖς ἀδικίαις σε. καὶ τότε
εἶσαι ἀληθινά, καὶ τελεία συγχωρη-
μένος, καὶ τότε διώχεται τὸ πνεῦμα
τὸ ἀγαθόν, καὶ καυῶν. Πνεῦμα ἅγιον,
αὐτὰ ὅπῃ ἐκήρυξα σήμερον, ὅπῃ εἶ-
ναι ὅλα λόγια τῆ ἀληθείας σε, κάμη
μὲ τὸ θεῖον σε χάριν να τὰ καταλά-
βω ἐγὼ πρῶτος ὅπῃ τὰ εἶπα, καὶ ἐκτι-
νοῖ ὅλοι ὅπῃ τὰ ἠκούσῃ.

ΜΕΡΟΣ Β΄.

Η Κάσατε πῶς ὁρῆπει να γίνεῃ
ἡ ἀληθινή, καὶ τελεία ἕξο-
μολογησῖν. ἀ μὲ ἐραταῖτε πότε ὁρῆ-
πει να γίνεῃ, σῶας ἀποκρίνομαι.
σῶας ἀβροδίαιτος αἴσος, ἐρώτησε μίαν
φορὰ τὸν Διογνήν πότε ὁρῆπει τίνας
να γῆ; εἰς ποίαν ὥραν δηλαδὴ
τὸ ἡμέρας. ἐκεῖνος τῆ ἀπεκρίθη μὲ τὸ
σωηθισμῶν τῆ ἀσεβήτητα ἀ εἶναι
πλάσιος, ὅταν θέλῃ, ἀ εἶναι πτω-
χός, ὅταν ἔχη. μὲ τῶτο ἠθέλησε να
τὰ εἰπῆ, πῶς ἡ ὥρα εἶναι ἀδιόριστος.
Πότε ὁρῆπει να ἔξομολογηθῆσαι, σῶας
Χειριστός; ἀποκρίνομαι, ἀ εἶναι
γέροντας σήμερον. ἀ εἶναι νέος αὐ-
ριον.

ειον. μα δὲ λέγω καλὰ. ἢ γέρον
τας, ἢ νέος πρέπει νὰ ἐξομολογῆ
τὸ γλυγορίτερον. μα δὲ ἔχει νὰ ἀ-
ναμείνη ἢ μεγάλην ἐβδομάδα; καὶ αὖ
εἶναι ἀρρώστος δὲ ἀναμείνει ἕως τῆς
μεγάλου ἐβδομάδα νὰ κράξη ἢ ἰα-
ξόν, καὶ διατὶ εἶναι ἀμαρτωλός, ἀ-
ναμείνει ἕως ἢ μεγάλην ἐβδομάδα νὰ
κράξη τὸν Πνευματικόν; ὦ μεγάλη
πλαῖν ἢ ἀνθρώπων.

Θέλεις νὰ σὲ εἰπῶ, ἕως πότε ἔμ-
πορεῖ νὰ ἀναμείνη τὸν νὰ ἐξομολο-
γηθῆ; ἕως ὅπῃ εἶναι βέβαιος νὰ ἔμ-
πορῆ νὰ ζήσει. μα ποῖαν βεβαιότητα
ἔμπορεῖ νὰ ἔχη διὰ μίαν ζωὴν, ὅπῃ
εἶναι ὑποκειμένη καὶ θεῶν εἰς κίν-
δυνον; τὸ σήμερον εἶναι ἐδικόν μου,
τὸ αὔριον δὲ ἕξάρω. ἂν μετανοή-
σω, ὁ Θεὸς μὲ ἔταξε συγχώρησιν.
μα διὰ νὰ μετανοήσω, ὁ Θεὸς δὲ
μου ἔταξε τὸ αὔριον. ὁ Θεὸς μάλι-
σα μὲ λέγει, πῶς δὲ ἕξάρω. ἔ-
τε ἢ ἡμέραν, ἔτε ἢ ἄραν τὸ θάνατε
με. καὶ ἐγὼ δὲ χερσεύμαι νὰ δεξιου-
ται εἰς πόσον κίνδυνον ἢ ψυχῆς;
ποτε πρέπει νὰ ἐξομολογῆ τίνος;
τὸ γλυγορίτερον. ἄλλο λογιάζω, καὶ
ἄλλο μὲ λαχαίνεις. δοτε μὲ θέλημα
νὰ τελειώσω μὲ εὐὰ μῦθον ἢ διδα-

χλῶ. εὐὰ ἀλάφι ἦτον τυφλὸν ἀπὸ
εὐὰ ὀμμάτι. μίαν ἡμέραν ἔβασκε εἰς
ἢ παραθαλασσίαν, καὶ ἐσυλογίζετο
τέτοιαις λογῆς. ἐδὼ ἔχω ἀπὸ τὸ εὐὰ
μέρος ἢ γλῶ, ἀπὸ τὸ ἄλλο ἢ θάλασ-
σαν. καὶ λοιπὸν ἀπὸ τὸ μέρος τῆς γῆς
ὄθου ἔμπορῶσι νὰ ἔλθωσιν οἱ κωη-
γοί, ἄς ἔχω τὸ γέρον ὀμμάτι διὰ νὰ
βλέπω. ἀπὸ τὸ μέρος ἢ θαλάσσης
δὲ φοβῶμαι, καὶ πρὸς ἐκεῖνο, ἄς εἴ-
ναι τὸ τυφλόν. μα ὡς πόσον ἀπερῶν-
τας ἐκείθεν σιμὰ μέσα εἰς εὐὰ πλοιά-
ειον, κάποιος ψάρδιος ἴδασι τὸ ἔ-
λάφι, καὶ ῥίπτουτας εὐὰ κοντάει τὸ
ἐθανάτωσαν. ἀλήμονεν εἰς ἐμὲ (ἐλέγεν
ἀποθνήσκωντας) ἐκεῖθεν ὅπῃ ἐφο-
βέμα δὲ μὲ ἤλθε, μα ἤλθε ἐκεῖ-
θεν ὅπῃ δὲ ἐφοβέμα ὁ θάνατος. ὁ
μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἄλλο λογιάζω, καὶ
ἄλλο μὲ λαχαίνεις. φοβῶμαι ἀπὸ
ἐδώθεν; καὶ μὲ ἔρχεται ἐκεῖθεν ἢ πλι-
γῆ. φυλάττομαι ἀπὸ τὸ φυσικόν, καὶ
μὲ ἔρχεται τὸ αἰφνίδιον. αὐ εἶμαι ἀν-
θρώπος καὶ ἔχω ἔσθ, αὐ εἶμαι Χρι-
στianos, καὶ ἔχω πίσιν. τί ἔχω νὰ κά-
μω; νὰ ἀτφαλιθῶ διὰ νὰ μὴ φοβῶ-
μαι ἀπὸ κανενὸν μέρος. μὲ τί; μὲ
τῶ ἐξομολογησιν. ποτε; τὸ γλυ-
γορίτερον.

ΚΥΡΙΑΚΗ, Ε΄. ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Οὐκ οἶδατε τί αἰτεῖθε. Μάρκ. Κεφ. ι΄.

Περί τῶ ζητεῖν τὰ σφύροντα.

ὡς ὅπου ἢ κενόδο-
ξία, καὶ ἢ φιλοτι-
μία συγχίζει,
παράττει, βαίνει
αὐτὸ καὶ κάτω, κα-
θεσάγμε, μεταξύ ἀρχόντων, καὶ
μεγάλων, μέσα εἰς παλάτια βα-
σιλέων, καὶ ἔξουσιασῶν, δὲ φαίνε-
ται παράδοξον. διατὶ ἕξάρωμεν,
πῶς ἢ ἔξουσίας ἢ ἐρείξες, εἶναι πύ-
θος ἢ ἀνθρώπων τὸ Κόσμος. ἢ οἱ
ἢ δατε (λέγει ὁ Χριστὸς) ὅτι οἱ δο-
ἢ κεντῆς ἀρχεῖν ἢ ἐδῶν, κατα-
ἢ κεντῆσασιν αὐτῶν, ἔοι μεγάλοι
ἢ αὐτῶν κατεξουσιασασιν αὐτῶν.
μα νὰ ἀνέκτε μόνον μετῶν Ἀποστό-
λων, ἢ γὰν προσάπαν ἱερωμένων,
ὅπῃ μίαν φοράν ἔρρηθῆσαν ἢ Κόσ-
μον, μεσθ εἰς τὸ χολεῖον τῆς Χρῆσθ,
ὅπῃ ἦτον τὸ χολεῖον τῆς πτοχίας καὶ
τῆς ταπεινοφροσύνης, τῶ εἶναι εὐὰ
σφάγμα, ὅπῃ δὲ ἐδωκῆσαν νὰ τὸ
ὑποφέρωσιν αὐτοὶ οἱ ἴδιοι Ἀπόστο-

λοι. οἱ ὅποιοι ἀρχισαν νὰ κεντῶ-
νωσιν. ἢ ἔρξαντο ἀγαπατεῖν. μα
περὶ τίνος; περὶ Γακάβου, καὶ Γωά-
νου τῶ συμμαθητῶ. Γάκωβος, καὶ
Γωάινος, δύο υἱοὶ τῶ Ζαβεδάου. ἀν-
θρώπων ταπεινῶ, ἀγνοῦς, ἔπρην-
τος εἰς τῶ Ἱερουσαλήμ. ἀλιεῖς εἰς
τῶ τέχνην, πτωχότατοι εἰς ἢ κα-
τάσασιν ἱφαναθήσαν βασιλείας.
ἀκούοντες τὴν Χρῆσον νὰ λέγη. ἢ ἰδὲ
ἀναβάνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, ἐνό-
μισαν πῶς ἐκεῖ ὑπάγει νὰ καθίσῃ
ὡς βασιλέας. ἐπεμψαν πρῶτα τῶ
μνηστῆρας νὰ κάμη τῶ μισοτεῖαν,
ἔπειτα παρρησιαζόμενοι καὶ αὐτοὶ
Διδάσκαλοι (εἶπασιν) θέλομεν ἵνα Ματθ.
ἢ ὅσα αἰτήσωμεν ποιήσης ἡμῖν.
θέλομεν; ἔτῃ παρεκκαλοῦσιν οἱ
μαθηταὶ ἢ διδάσκαλον; οἱ δῆλοι
ἢ δευπότῳ; ὁ εὐὰ αἰτήσωμεν; καὶ
αὐτὸ εἶναι ἡμεῖς ἡμῶν τῶ Ἀποστολι-
κῆ ἐπαγγελίας; τί θέλετε πύς
ἐρώτησον ὁ Χριστὸς, ἢ ποιήσωμε
ἡμῖν; δὲ ἡμῖν (τῶ ἀπικρίθῃσαν)
ἢ ἵνα εἰς ἐκ δεξιῶν σταθῆ εἰς ἐξ ἑσῶ.